

ІСТОРІЯ ЗАКЛАДУ

Історія Черкаської спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату I-III ступенів Черкаської обласної ради бере початок з років голодомору 1932-1933. Виснажених, знедолених, хворих дітей розміщали у притулку, котрий і започаткував школу-інтернат.

Коли розпочалася Велика Вітчизняна війна, дитбудинок-школа була евакуйована на Урал, де й пробула до визволення України. Материнським теплом зігрівали педагоги знедолених дітей у час воєнного лихоліття. Так і повернулися вони разом після війни у рідні Черкаси. А їхню матір - директора Вдовиченко М.Л., людину великої душі, за мужність, благородство і материнську опіку, було відзначено урядовою нагородою (орденом Леніна).

З 1944 р в Черкасах функціонувала школа - інтернат для розумово відсталих дітей № 14, а з листопада 1949 р. - школа-інтернат для сліпих дітей №16. Наказом ОБЛВНО №90 від 6 серпня 1960 року школу - інтернат №14 переводять до с.м.т. Вільшани, а №16 - ліквідовують.

Пізніше, рішенням облвиконкому № 827 від 26.08.1960 в м. Черкасах знову організовується школа-інтернат для дітей з вадами розвитку.

На сьогодні Черкаська спеціальна загальноосвітня школа-інтернат I-III ступенів Черкаської обласної ради є загальноосвітнім навчальним закладом обласної комунальної власності, що забезпечує реалізацію права дітей, які потребують корекції фізичного та розумового розвитку, на здобуття базової та повної середньої освіти, здійснює заходи реабілітації.

Школа забезпечує дітям належний рівень знань, умінь і навичок: діти беруть активну участь у Всеукраїнських та Міжнародних конкурсах, олімпіадах.

Ми гордимся досягненнями учнів школи і бажаємо нових звершень і перемог.